

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Bed
og arbejd!

**Fra
Nr. Nissum
Højskole**

9 Sept. 1961 · 53. årgang

HØSTTANKER

Når man ikke ved besked om sagen, kan man prøve at gætte. Jeg ved ikke, hvordan vort sogn har set ud gennem hele dets historie; men så gætter jeg på et bestemt område. Jeg gætter på, at her i vort sogn - og i mange andre vest- og midtjydske sogne - har der aldrig siden verdens skabelse været avlet større afgrøder end i år. Det så næsten ud, som om den store kornavl skulle være gået til grunde på marken, men nu er også den sorg slukket. Vind og sol har tørret de mange våde neg.

Mon ikke der har været 10, som i sædetiden og nu igen ved høsttid har bedt vor Herre om at give sin velsignelse til deres arbejde? Vort evangelium til på søndag fortæller om, at af de mange trængende i Israel var der 10 spedalske, som bad Jesus om hjælp. Jesus satte dem på en trosprøve og sagde til de syge mænd, at de skulle gå hen og lade sig undersøge, om de ikke var raske. De syge gik og se! de var blevet bønåret, de blev helbredt undervejs.

De 9 skyndte sig tilbage til „livet“, lykkelige over gaven og måske med en venlig tanke til giveren. Kun een vendte tilbage til Jesus for at tilbede og takke. Han fik den største gave til sidst.

Nu er helbredet mere end en god avl, men alligevel: Hvor er de 10, som bad? Hvor er de

10, som regner med Gud i søgnedagens almindelige arbejde og derfor har Gud med i det?

Og hvor er den ene? Han, som vender tilbage til Jesus for at tilbede og takke. Han, som ikke nøjes med gaven, men søger giveren. Han, som ved, at Guds godhed vil lede til omvendelse (Rom. 2, 4). Jesus sørger over den, som glemmer at takke og give Gud æren. Han kla-

---

Nissumstævne i Nykøbing Mors

søndag 8. oktober kl. 14,30
på K. F. U. M. og K.

Vi kommer vist mange fra skolen i år. Gid der også må komme mange tidligere elever, og måtte vi så alle blive en god oplevelse rigere.

Stævnet i Herning

er søndag den 17. september. I annoncen i bladet for august er der ved en kedelig fejltagelse kommet til at stå søndag den 7. september. Men den 7. er jo ingen søndag. Jeg håber, vore tidligere elever har kunnet gennemskue fejlen, og at I slutter op søndag d. 17. september på Herning Højskolehjem kl. 14,30.

ger: Hvor er de 9? Mon han ikke somme tider må spørge: Hvor er også den ene?

Ja, hvor er den ene? Er det dig, der nu læser dette? Du må have lov ganske sikkert at regne med, at hvis du kan tilbede og takke med sand taknemmelighed, da bryder Herren sig om din tak, og måske han da får plads i dit hjerte for en gave, som er meget større end der, „hvor korn og most er i overflod“.

P. Roesgaard.

„Tusind timers liv i langsom liden“

Ovenstående linie er formet af digteren I. P. Jacobsen, og det er uden tvivl sit eget liv, han beskriver. Jacobsens liv blev et liv i lidelse, selv om han ifølge menneskelig beregning havde alle betingelser for at komme til at leve lykkeligt. Han havde et godt hjem, gode forældre, gode økonomiske kår og gode evner. Alligevel blev hans manddomsår lange lidelsens år. Han blev i en alder af seks og tyve år uheldelig syg af lungetuberkulose; det var tungt at leve livet så at sige ansigt til ansigt med døden. Men det tungeste var vist alligevel, at han stod der uden Gud, som erklæret fritænker.

I. P. Jacobsen er født i *Thisted i foråret 1847*; hans far *var købmand* og havde en stor købmandsgård, som lå ned til havnen. Faderen var en driftig og arbejdsom mand, som stod med begge ben på jorden. *Moderen, en alvorlig kristen kvinde, var en følsom*, poetisk natur. Jacobsen skriver til hende: „Det er dig, jeg skylder, at der er så højt til loftet i min sjæl“. Fra hende var han stærkt religiøst påvirket, og fra hende havde han også arvet en stærk hang til drømmerier, som kom til at præge ham hele livet.

Efter at have fået sin studentereksamen gik han i gang med at studere botanik, og han blev en betydelig videnskabsmand på det område. Under sine studier af udenlandsk litteratur traf han på *engländeren Darvins udviklingslære*, der ikke regnede med en Gud, men som forklarede livet ud fra en bestemt lovmæssighed i

naturen. Han blev stærkt grebet af Darvins idéer og oversatte flere af dennes bøger til dansk.

Omtrent samtidig fik Jacobsen *en stor sorg*. *En barndomsveninde*, som var meget religiøs, og som for øvrigt havde påvirket ham meget, blev *sindssyg*, og han mistede hende. Det var et hårdt slag for ham, for i hende havde han haft en forstående ven og fortrolig. - *Den barnlige tillid til Gud, han hidtil havde haft, led da et knæk, som han aldrig forvandt*. Han brød helt med kristendommen, og fra nu af blev darvinismen hans religion. Det blev ikke let for Jacobsen at leve livet til ende på det grundlag; men i teorien holdt han ud. Hans digtning viser dog, at det var lidt anderledes i praksis.

Jacobsen havde en vældig lyst til at rejse; men hans far var noget påholdende med penge, så det kneb med at få råd. I 1872 havde han imidlertid skrevet en novelle („Mogens“), som med et slag havde gjort ham berømt som digter, og nu var det, som om faderen kom på andre tanker. Han gav sønnen så mange penge, at denne i 1873 kunne foretage en rejse til udlandet. - Jacobsen besøgte nu sammen med Edvard Brandes og endnu et par venner Tyskland og Norditalien. Det blev en vældig oplevelse for ham; han levede så stærkt med i det, han så, at han efter tre måneders forløb ikke kunne mere. Han var kørt træt.

Trætheden havde dog også en årsag mere. Den sygdom, som langsomt nedbrød ham, begyndte at vise sig.

En morgenstund i Florens kom Edvard Brandes ind på hans hotelværelse. Da sad Jacobsen halvt påklædt på en stol og så forknyt ud. På vennens spørgsmål om, hvad der var i vejen, svarede han, at han havde spyttet blod. Fra det øjeblik kæmpede han en fortvivlet kamp for livet, for at trodse døden og imod dødsangsten. - Han brød op med det samme og rejste hjem til Thisted for at søge læ i sit barndomshjem.

Jacobsen levede *godt elleve år*, inden den snigende sygdom fik bugt med ham. - I disse

år fik han rigelig lejlighed til at prøve holdbarheden af sin tro. Det blev en hård prøve; den blev vel også for hård. Han siger i en af sine bøger („Niels Lyhne“): „Det kunne have været så godt at have en Gud at klage og bede imod.“ Det havde han ikke. *Han havde fornægtet Gud.*

I de elleve år, den syge digter kæmpede for at bjærge livet, skrev han de værker, der til sene tider vil stå som monumenter i dansk litteratur.

Henrik Ibsen siger i et lille digt: „At digte, det er at holde dommedag over sig selv.“ At det er sandt, får man et tydeligt indtryk af ved at fordybe sig i Jacobsens digtning. Det er *en digtning, som taler om kamp, om håbløs kamp.* Det er en digtning, som taler om, hvor fortvivlende svært det er at leve og dø som frtænker. I digtet „Arabeck“ fra hans første sygdomsår træder det håbløse i denne kamp klart frem:

„Hvorfor livet?
Hvorfor døden?
Hvorfor leve, når vi dog skal dø?
Hvorfor kæmpe, når vi ved, at sværdet
dog skal vristes af vor hånd engang?
Hvortil disse bål af kval og smerte:
Tusind timers liv i langsom liden,
langsom løben ud i dødens liden?“

„Tusind timers liv i langsom liden, langsom løben ud i dødens liden“, det handler Jacobsens digtning om *efter 1873*. - Og så arbejder den syge digters tanker med, hvad fremtiden har at bringe. De strejfer døden. Lægen mente, han kun kunne leve et par år. „Men jeg vil ikke døden, vil jeg . . .“, skriver han. Alligevel går tankerne den vej. - Og hvad er der på den anden side? Er der et evigt liv? Nej, i Jacobsens tro er der ikke plads for evigheden:

„Evig og uden forandring
er kun det tomme.

— — —
Hvad der er livets må gå og komme,
evig er ene rummet det tomme.“

Men det er, som om han ikke kan finde ro i den tro alligevel, og ligesom i et svagt øjeblik skriver han digtet:

„Det bødes der for i lange år,
som kun er en stakket glæde;
Det smiler man frem i en flygtig stund,
man bort kan i år ej græde.
Der rinder sorg, rinder harm af roser røde.“
(D.u.S. 195).

I. P. Jacobsen havde tilbragt så mange skønne timer ude i den frie natur med at studere blomster. Nu ser han våren komme igen med al dens spirende liv; men i hans eget sind, hvordan ser der ud der?

„Lad våren komme, mens den vil,
med grønt, der grønnes,
med tusind fugles fløjtespil.

— — —
Hvad gør det mig?
Mit hjerte er ej blomst, ej blad,
og våren gør det ikke glad:
Det har sin egen, sære vår — når?“

Ja, hvornår? For Jacobsen gik det nu hastigt mod det sidste efterår. - Og nu på det sidste, hvor er så darvinismens lyse evangelium, som han i ung begejstring havde hyldet? I det var der nu ingen hjælp at få, alt syntes håbløst og trist:

„Så standsed og der den blodets strøm,
som før var vant at rinde.
Så dirred også de nerver til ro,
og sanserne alle blev blinde.
Og hjertet og hjernen virker ej mer,
du er kun støv nu og livløst ler.
Lad længes, lad grædes med evigheds-savn,
der er kun en stofhob, en dåd og et navn.“

Midt i denne kamp mod sin sygdom og mod dødsangst skrev han foruden digtene nogle noveller og to store romaner: „Marie Grubbe“ og „Niels Lyhne“. Især den sidste bør man læse. Han har selv kaldt den „et personligt opgør“. Det er en bog skrevet ud af hans eget liv; det er hans største værk og samtidig den bog, hvor der som ingen andre steder i hans digtning holdes dommedag over ham selv.

I efteråret 1884 var hans sidste kræfter ved at være opbrugt. Han rejste hjem til sin kære mor i Thisted, og hun plejede ham, indtil han døde. - Den sidste dag, han levede, var han oven senge og fuldt påklædt, skønt han havde hårde lidelser. Han bladede i en bog, som hans mor holdt for ham, derefter forlangte han et

glas vin, holdt glasset noget i hånden, tømte det, rejste sig, gik over gulvet og satte sig i en gammel lænestol; - en halv time efter var han død. Det var Store Bededags aften 1885. - „Så døde han da døden, den vanskelige død!“ Den 9. maj blev han begravet på Thisted kirkegård.

Et kort liv i voldsom kamp var afsluttet. „De tusind timers liv i langsom liden var langsomt løbet ud i dødens liden.“

En genial digters tragiske liv var afsluttet!

Møller P.

Det kristne menneskes førelse

*Tale ved forældrefesten af lærer
K. Kjeldsen.*

Mange mennesker har glemt kunsten: *at leve*. Livet er blevet et problemkompleks. - Man indfanges af problemerne og stirrer sig blind i dem. Kunne man bare forstå, at kunsten: *at leve* læres kun i samråd med, og i samliv med livets Gud. Mange forskere er nået dertil. Det er den kristne tros store chance at komme dertil; for så kastes der nemlig lys over de kristne, virkelige livsværdier. Og det behøves. Vort rådløst famlende og rodløst visnende menneskeliv trænger til de sande værdier; for så bliver livet værd at leve. Det er det, vi vil vise eleverne - om vi kan få velsignelse til det.

I tidens jag efter indhold eller glemsel lyder en efterklang af Guds: „Adam, hvor er du?“ Hvor er du fortravlede, trætte, „sorgmuntre“ nutidsmenneske? Søger du et skjulested over for livets dybere ansvar? Gemmer du dig bag hæderlighedens maske, lærdommens „bedre viden“, majoritetens talmajestæt eller bag, at tænkningen mestrer evangeliet - og ikke omvendt? Hvor er du? Enten du er et hæderligt menneske eller et menneskevrag, der er ved at omkomme på havstokken, finder du intet skjulested for Gud. Jvf. Jonas.

Det er til at græde over, hvad mange mennesker „lever“ på. De materielle værdier udhuler et menneske, derfor er der så mange udsultede menneskehjarter. „Man går i spand med „ti-

den“,“ siger man, men gør ikke det; for „tiden“ regner ikke med evigheden, og derfor regner den altid galt. Fristelsen er stor; for „tiden“ er tidens afgud. Vil man være populær, må man være en benægter efter tidens smag, ikke efter åndens hvisken. Den sidste syner ikke, men har forbindelse med livets Gud. I det uoprettelige kaos af løse ræsonnementer, overfladiske tilfældigheder eller kunstig glemsel er der et evangelium, som netop kan skænke et menneske de værdier, som kan give menneskelivet indhold. Hvilke? Den største af dem er nok syndernes forladelse. Der er flere, men vi skal standse ved: „Det kristne menneskes førelse“ eller, om man vil, „Guds førelse“. Guds førelse er noget dobbelt: i Guds væretægt og under Guds vejledning. Hvad rummer ikke en sådan tvillingvished! Asaf: „Dog bliver jeg altid hos dig, du holder mig fast om min højre; og du leder mig med dit råd og tager mig siden bort i herlighed.“ Sl. 73, 23-24. Er der en førelse - en Guds førelse? Ja. „Men alt i verden er jo kaos! - Der er ingen kontrol med noget. Livet er egoistisk vilkårlighed. Verden er en tvangsanstalt under strenge love!“ argumenterer man. Nej! - Sandheden er, at der er frihed under ansvar. Livet er for mange en såre vanskelig affære. „Et menneskes dårskab øder hans vej, men på Herren vredes hans hjerte.“ Ordspr. 19, 3. Det er tragisk sandt, at det hele er selvforskyldt. Job klagede: „Jeg skal jo være skyldig . . .“. Troen på Guds førelse var blevet borte for ham for en tid. Utalte millioner lever på kant med livet, fordi de lever livet uden tro på livets Gud. Tomhed . . . Stræb . . .

Israels folk blev ledet i ørkenen af røgsøjlen og ildsøjlen. Gud er stadig Gud. Gud er, Gud ved, Gud styrer, Gud sejrer. *Alle er under Guds førerskab*. Selv fjender og modstandere må udføre Guds vilje.

En afrikaner - student - ville være læge, men klarede ikke optagelsesprøven. Gud ville, at han skulle være præst, men han blev bitter og nægtede det, og derfor var han på vej bort fra landsbyen i en af de store, rumlende afrikanske

lastvogne. Han var på flugt - 30 km borte - men så standsede han pludselig chaufføren. Gud havde vundet, og han vendte tilbage og blev præst.

Gud har en plan med vort liv. En ung mand havde fået et ungdomskald til en bestemt gerning. Derfor blev han uddannet - bl. a. i „Guds skole“. Dørene ind til arbejdet syntes lukkede, men Gud åbnede dem. Guds plan med vort liv betroes os skridt for skridt. Det er ikke en blind skæbne, men en faderlig styrelse. Gud fører os målbevidst: 1. *Det forspildte og forskyldte* i ens liv - og det er meget - magter Gud det? „Der er en udrakt hånd fra nådens trone.“ Den strækker til. 2. *Det uforskyldte?* Der er uforskyldte lidelser. Men Guds forsyn strækker til. Jesu lidelse var uforskyldt. Den blev forvandlet til velsignelse. „Den blindfødte“ led, men Guds gerninger blev åbenbaret derved. 3. *Hvad med det tilfældige?* „I brystfolden (i en flig af kappen) rystes loddet. Det falder dog, som Herren vil.“ Ordspr. 16, 33. Vise og vidtrækkende ord. Selv lodkastningens luner er underkastet Guds kontrol. Det tilfældige er fyldt med målbevidste frelsestanker. Intet er tilfældigt. Livets tilskikkelser heller ikke. 4. *Det løvbundne?* „Hvad et menneske sår, det skal det også høste.“ Det er sat af Gud, og så må Gud vel komme til kort der? Nej! Gud er natur- og morallovenes skaber og derfor deres herre. Han mestrer dem. 5. *Den egensindige - selvrådige?* Mennesker sætter det med Gud og hans førelse i skammekrogen. Kan selv! Vil selv!! „Menneskets hjerte udtænker hans vej, men Herren styrer hans fjed.“ Ordspr. 16, 9. Mennesker planlægger, men Gud sørger for udfaldet - styrer. 6. *Det ondsindede?* Det, som påføres os? Er Gud da ikke magtesløs, når det gælder det? Tænk på Josef: „I tænkte ondt, men Gud...“ „Når Herren har behag i et menneskes vej, så gør han endog hans fjender til venner.“ Ordspr. 16, 7.

Alt er underlagt Gud. Intet græsstrå visner uden Guds vilje. Intet støvgran blæser af en sommerfuglevinge uden Guds vilje. Gud er selv dårernes formynder. „Gud leder den, der beder.“

Indre Missions 100 års fødselsdag

Den 13. sept. fylder „Kirkelig Forening for den Indre Mission i Danmark“ 100 år. Vor skole er et barn af den forening, og den er vel et af de ældste børn. Blandt vore højskoler er den i alt fald den ældste. Det er en god skik, at børnene ønsker til lykke, når der er fest i hjemmet, og ofte er det den ældste, der får denne ikke så lette opgave.

Nr. Nissum højskole, der snart selv fylder de 75, sender hermed vor bedste lykønskning til jubilaren. Vor hilsen sendes især til pastor Chr. Bartholdy, den nuværende formand, pastor Friis, og hele bestyrelsen. Men vi vil også gerne sende hilsen til alle vore missionærer og alle Indre Missions venner med ønsket om, at Indre Mission må bevare sit friske hjerteblad og få lov til at være lys og salt i vor kirke og vort folk.

Vi vil også ønske, at de mange, som har været på en Indre Missions skole, må være med i flokken, der beder om og arbejder for egen og andres frelse.

Vi er blevet leret i pottemagerens hånd. Ønsker, længsler og håb må underlægges Gud. „Herren greb ind“, udbød salmisten. Ofte synes man, at Gud tier og forholder sig passiv. Det er ikke dagligdags, at Gud griber ind på håndgribelig måde, men det kan ske. Der er tider, hvor Gud har noget særligt for med én, og da kan man føle sig i rådvildhedens land. Den højpriste førelse synes borte. Men da må man huske på, at livet er et liv på 70.000 favne vand. Man må lære at tro.

Hvad er Guds vej, og hvor går den? Bi på Herren, så vil han åbenbare det! „Vej har han alle steder...“ Mørket er tæt, men „Herren vil føre det igennem for mig.“ Sl. 138, 8. Faderhåndens førelse er en realitet for den, der tror.

☆ *Hjemme fra skolen*

Nu har vi fået dejlig sommer, og vi glæder os meget derover. — Først og fremmest tænker vi på Danmarks dyre høst og føden til mennesker og dyr til vinter, men I kan tro, vi tænker også på eleverne. De fleste er vel kun på skole én gang, og vi under dem sådan en dejlig sommer, hvor der rigtig kan pjaskes i den blå Limfjord, og hvor der kan leges og spilles bold i haven.

Men ikke alene ude har vi det festligt. Vi har uanset vejret festet meget ved mange forskellige lejligheder, og eleverne har i år mere end ellers selv stået for arrangementerne.

Mange vil gerne til højskoleaften, og ikke få vil gerne tage et kursus på en højskole i en ferie. Men - ingen kommer rigtig på højskole på disse måder.

At være på højskole er noget, som nu engang tager mindst 3 måneder, for der skal tid til at besinde sig og tid til at se sine mange kammerater an, inden de bliver hjertevenner. Jeg ønsker så ofte, at vi havde f. eks. 8 måneders eller 9 måneders skole, for jeg synes, det er så tydeligt, at „Højtiden vokser med dagen.“ Men der er jo så mange, som ikke kan afse 3 eller 5 måneder af deres ungdom til højskolen,

---

Nr. Nissum Højskole

indbyder unge mænd til 5 måneders kursus fra 3. november. Vi har almindelig højskole, og de, der ønsker det, vil få 10-12 ugentlige timer med landbrugsundervisning. Der bliver også lejlighed til at få gymnastiklæreruddannelse og førerkursus v. forbundssekretær i FDF cand. mag. J. Mej Dahl.

Unge piger indbydes til 3 og 5 måneders kursus fra 3. maj. Vi har almindelig højskoleklasse og husholdningsklasse, og vi giver ekstra timer i kemi og fysik til dem, der ønsker sygeplejeuddannelse o. l.

Nr. Nissum Efterskole

modtager gerne indmeldelser til vinterskolen 62-63 og til sommerskolen 63.

---

og vi fik vel endnu færre elever, hvis vi forlængede vore kursus.

Hvad mener vor vennekreds?

Nå, men vi skal tilbage til det daglige. Og jeg synes, det er værd at understrege, at vi er så glade for de sidste 2 mdr. Vi er rykket hinanden nærmere og holder ligesom mere af hinanden. Vi kender til at le sammen og til at være stille sammen.

Vi har haft en fornøjelig svampetur i Klosterhedens store plantage. Lærer Kjeldsen og frk. Mortensen cykler sammen med den store part af flokken, medens de noget skrøbelige kommer op at køre med vi lidt ældre i bilerne. Bilerne er nu ej blot til lyst. De slæber sodavand med ud i skoven, og de fragter jagtudbyttet hjem.

I øvrigt må jeg huske at fortælle, at frk. Mortensen også er blevet kørende, og det endda i en Simca. Så nu er vor bilsituation den, at Mortensen og jeg kører Simca, lærer Kjeldsen og „Jeppe“ kører Taunus. Møller P. og Aagaard Madsen kører „Folkevoغن“, og Tang har en lille Morris. Det er jo dejligt med de mange biler, men det kniber at få dem i hus.

En overgang var vi ved at tvivle på, at det blev vejr til en tur til Venø, og da så det gode vejr kom, var vi raske til at komme af sted. Turen forløb vist på bedste måde, vi badede, legede, dryssede og spiste. Da vi „sprang buk“, faldt et par stykker ned fra toppen af „Jeppe“. Hun var ikke til at komme over. Desværre blev hun revet med de nedstyrtende, og for tilskuerne var det sjovt nok at se dem rulle i græsset.

Jo, vi har en dejlig sommerskole, og vi burde være hjertenslykkelige, men vi har naturligvis også sorger, eller skal vi sige det rent ud: Bekymringer.

Sidste vinter var højskoleholdet lille, og i år ser det kun en lille smule bedre ud. Hvor ville vi gerne, om I allesammen vil overveje, om I ikke kender en ung mand, der kun behøver jeres tilskyndelse for at tage på højskole her til vinter.

Ja, det er stort, at vi må lægge al vor sorg

på ham, der har omsorg for os. Det er godt, at vi ved, at vi ikke behøver at bekymre os, og at vi intet udretter derved. Men alligevel har vi pligt til både bøn og arbejde, og lad os endelig huske det. Bed for vore kære sommerelever, at de må få den velsignelse, som de hver især trænger til.

Indbydelse til

Bibelkursus på Nr. Nissum Højskole

den 9.—11. okt. 1961.

Alle er velkomne!

Mandag den 9. oktober:

- 14,30—15,00 Velkomst. Kaffe.
- 15,00—16,00 Pastor G. S. Geil: Rom. 7.
- 16,30—17,30 Pastor G. S. Geil: Rom. 8.
- 17,30—18,00 Spørgsmålsbesvarelse.
18,15 Aftensmad.
- 19,30—20,00 Sangkursus.
- 20,00—21,00 Rejsepræst Johs. Pedersen: Bibelens tale om omvendelsens nødvendighed.
21,15 Aftenkaffe og ordet frit.

Tirsdag den 10. oktober:

- 8,30 Morgenmad og morgensang.
- 9,30—10,30 Pastor P. Hjorth Lange: Josef.
- 11,00—12,00 Pastor P. Hjorth Lange: Gideon.
- 12,00—14,30 Middag og stilhed.
- 14,30—15,00 Kaffe.
- 15,00—16,00 Højskoleforstander H. Christiansen: Nikodemusskikkelsen (Johs. 3).
- 16,30—17,30 Højskoleforstander H. Christiansen: Den forpjuskede kvinde (Johs. 4).
- 17,30—18,00 Spørgsmålsbesvarelse.
18,15 Aftensmad.
- 19,30—20,00 Sangkursus.
- 20,00—21,00 Pastor C. Bartholdy: Landet, hvor bibelen blev til.
21,15 Aftenkaffe og ordet frit.

Onsdag den 11. oktober:

- 8,30 Morgenmad og morgensang.
- 9,30—10,30 Pastor C. Bartholdy: Galaterbr. (I).
- 11,00—12,00 Pastor C. Bartholdy: Galaterbr. (II).
- 12,00—14,30 Middag og stilhed.
- 14,30—15,00 Kaffe.
- 15,00—16,00 Rejsepræst Johs. Pedersen: Bibelens tale om troendes omvendelse.
- 16,30—17,30 Højskoleforstander Jul Nielsen: Patriarken Jakob (I).

- 17,30—18,00 Spørgsmålsbesvarelse.
18,15 Aftensmad.
- 19,30—20,00 Sangkursus.
- 20,00—21,00 Højskoleforstander Jul Nielsen: Patriarken Jakob (II).
21,15 Aftenkaffe og ordet frit.

Oplysninger.

Indmeldelse modtages skriftligt eller telefonisk indtil mandag den 2. oktober på Nr. Nissum Højskole pr. Nr. Nissum (telf. Nr. Nissum 4).

Kursusafgift: 5 kr., kost og logi: 28 kr., som betales ved ankomsten.

Sengetøj og toiletsager medbringes og kan sendes til ovennævnte adresse.

Kursuset står også åbent for deltagere til en enkelt dag eller aften for henholdsvis 2 og 1 kr. Spisebilletter til middag eller aften à 3 kr., kaffe 2 kr.

Husk bibel, salmebog og „Hjemlandstoner“, notesbog og blyant.

Meld Dem ind i god tid!

Velkommen til bibelkursus i Nr. Nissum!

Udvalget for Indre Missions bibelkursus

C. Bartholdy. Kr. Friis.

*Johs. Pedersen,
kursusleder.*

Vi opfordrer indtrængende enhver til at deltage i dette kursus:

E. Sørensen, sognepræst, Harboøre.

J. M. Christensen, overlærer, Gudum.

Arne Pedersen, indremissionær, Holstebro.

Poul Wemmelund, forstander, Rydhave Slots Ungdomsskole.

---

5 piger har vi i sommer

til arbejdet i køkken og i stuer. Vi ved i dag, at vi beholder en af dem, men de andre rejser vist nok til november. Da vi til vinter gerne skulle have 6, får vi brug for 4-5 piger til november, og vi vil så gerne have tilbud fra tidligere elever. To kan rimeligvis få plads fra 1. oktober.

Muligvis får vi også brug for en *flink karl* til at passe vort lille landbrug m. m. Han må helst ikke være for ung. Også her vil vi meget gerne høre fra en tidligere elev, og han skulle meget gerne være interesseret i, at alt bliver passet på bedste måde.

Gode bøger fra Lohses forlag

Den gode bekendelse. Smukt gavehefte til konfirmander med bidrag af flere gode mænd. 0,85 kr.

Georg S. Geil: 1 gode bånd. Nogle små, men meget opbyggelige betragtninger, især beregnet for dem, der er trætte og trænger til trøst. 84 sider. Kr. 5,75.

Georg Johnsen: Ret kurs. Heri gennemgås meget kort De ti bud, Troen, Fadervor, Dåb og Nadver. Der er her talt kort og smukt om de store ting. Bogen er på 94 sider, den er fint indbunden og koster kr. 9,50. En meget smuk gavebog. Oversat fra norsk ved Georg S. Geil.

Basilea Schlink: Boden - et lykkeligt liv. Oversat fra tysk af Georg Bartholdy. Bogens hovedindhold kan vist udtrykkes således: Bogen er mere end omvendelse, den er også et ydmygt kristenliv, og netop derfor er den et lykkeligt liv. (Roserne vokser i dale. Brorson).

Den lille bog er på 96 sider og koster kr. 4,75.

Petrus Huigens: Israel. Oversat af Chr. Bartholdy. En meget læseværdig bog, velskrevet og med masser af billeder. Stoffet er meget oplysende på en underholdende måde, og bogen, der er på 204 sider og koster kr. 14,50, fortjener en stor læsekreds.

HØJSKOLEPOST

TIL LYKKE!

Lørdag den 23. september vies i Vejrup kirke frk. Erna Ibsen (1959) og hr. gdr. Anders K. Poulsen, Nr. Nissum (54-55).

Bryllupsadresse: Vejrup kro, Vejrup.

Lørdag den 14. oktober vies i Skjern kirke frk. Rebekka Christensen, Skjern og hr. Christian Andersen, 57-58.

Bryllupsadresse: KFUM. og K., Skjern.

Vore møder.

- 27. sept. Simmelkjær. M. P.
- 28. sept. Nr. Lem kirke, kirkeugen. K. Kj.
- 28. sept. Villerslev kirke, kirkeugen. A. Kr.
- 3. okt. Næsbjerg, højskoleaften. A. Kr.
- 3. okt. Give, højskoleaften. M. P.
- 4. okt. Vejle, højskoleaften. M. P.
- 4. okt. Brørup, højskoleaften. A. Kr.
- 5. okt. Farup, højskoleaften. A. Kr.
- 5. okt. Brædstrup, højskoleaften. M. P.
- 9. okt. Skjern, kredskursus. M. P.
- 10. okt. Ringkøbing, kredskursus. M. P.
- 19. okt. Ørnhøj, Unge Hjem. M. P.

- 19. okt. Frederiks, højskoleaften. A. Kr.
- 23. okt. Lemvig, kredskursus. A. Kr.
- 24. okt. Vinding. A. Kr.
- 25. okt. Østerbølle. M. P.

Husk stævnet i Herning den 17. september.

Vi har bibelkursus 9.—11. oktober. — Se program andet steds i bladet. Kom og vær med.

Vandremappernes besøg.

- 24. aug. „Sputnik“ eller „Månefoto grafen“ 59-60.

Adresseforandringer

- 1958 Frk. Nanna Nielsen, Odinsborg, Onsevig, Lolland — samme, Hotel Skandinavien, Nakskov.
- 1957 Frk. Ruth Lydia Kristensen, Nørre allé 85, Glostrup — samme, Brovænget 20, Brønshøj.
- 1957 Frk. Margit Haaning, Starup, Ø. Assels — samme, Håndarbejdsskolen, Sofiendalsvej, Haslev.
- 1958 Frk. Kirsten B. Ørskov, Gl. Landevej 220, Herning — samme, Haslevgade 37, Herning.
- 1956 Plejeelev frk. Lene M. Hansen, Afd. B., Rosenlund, Skive — samme, Nøjbjerg, Timring, Vildbjerg.
- 1954 Fru Signe Salling, c/o hr. Emanuel Mathiasen, Bandlund, Brande — samme, adr. E. Mortensen, Sønderhå, pr. Snedsted.
- 1952 Fru Ellen Pedersen, Bakkefaldet 11, Hasle, Aarhus — samme, Møllevangsalé 220, Aarhus.
- 1950 Frk. Ines Blom Madsen, Bredgade 17, Haslev — samme, Allegade 18, Haslev.
- 1950 Frk. Agnes Nielsen, Rønde Højskole, Rønde — samme, Gl. Bjerg, Lem.
- 1949 Zita Oldager Mathiesen, Borgensbakken 6, Vinderen, Oslo, Norge — samme, Bredgade 108, Skjern.
- Frk. Magda Øgendahl, Børnely, Kjellerup — fru Magda Jensen, Mejlby, Arden.
- 1940 Søster Kirstine Vestergaard, Amtssygehuset, Haderslev — samme, Skt. Lukas Stiftelsen, Bernstorffsvej 20, Hellerup.
- 1939 Fru Anna Brix, Tømmerby Centralskole, Frøstrup — samme, Øster Hvidbjerg skole, Karby, Mors.

DER VAR EN TRYKFEJL

i bladet for august i vor annonce om stævnet i Herning, og derfor udsender vi vort septembernummer så tidligt.

Udgivet af

Nr. Nissum højskoles elev- og vennetøring.
Redigeret af forstander A. Kristensen.

A CHRISTENSENS BOKTRYKKERI STRUER 4000